

Αθήνα, 7 Απριλίου 2017

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

«Ένα μικρό παιδί, ένα μεγάλο ταξίδι»

Το Κέντρο Φιλοξενίας Στέγη Plus (+) πραγματοποίησε για τρίτη συνεχόμενη χρονιά την Παρασκευή 31/03/2017 και ώρα 18.00 στο Χώρο Καλλιτεχνικών Αναρριχήσεων Οροπαίδιο τη δράση « Ένα μικρό παιδί ένα μεγάλο ταξίδι».

Η δράση αφορά την παρουσίαση του προγράμματος Στέγη(+) από εργαζομένους, όπου πραγματοποιήθηκε η προβολή του ντοκιμαντέρ Ασυνόδευτοι Ανήλικοι – Κέντρο Φιλοξενίας Στέγη Plus (+).

Επιπλέον παιδιά που φιλοξενούμε συμμετείχαν σε θεατρικό δρώμενο με στοιχεία από το βιβλίο "Μονόλογοι από το Αιγαίο - το ταξίδι και τα όνειρα ασυνόδευτων ανήλικων προσφύγων". Οι φιλοξενούμενοι μας συμμετείχαν επί ένα χρόνο σε θεατρικά εργαστήρια προκειμένου να συγκεντρωθεί το εν λόγω υλικό.

Οι «Μονόλογοι από το Αιγαίο» είναι το αποτέλεσμα κύκλου θεατρικών βιωματικών εργαστηρίων, που υλοποιήθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος ευαισθητοποίησης για τα ανθρώπινα δικαιώματα και για ζητήματα προσφύγων «Κι αν ήσουν εσύ;». Το πρόγραμμα υλοποιείται από το Πανελλήνιο Δίκτυο για το Θέατρο στην Εκπαίδευση και την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες στην Ελλάδα, και είναι εγκεκριμένο από το Υπουργείο Παιδείας και πιστοποιημένο από τον IDEA, τον Διεθνή Οργανισμό για το Θέατρο στην Εκπαίδευση.

Τα παιδιά παράλληλα συμμετέχουν ενεργά στο εργαστήριο ελεύθερης έκφρασης το οποίο συντονίζει η θεατροπαιδαγωγός κα Αντριάνα Ταβαντζή.

Τα παιδιά παρουσίασαν τη δική τους παράσταση, τη δική τους ιστορία. Μέσα από ένα κομμάτι σκονιί ξεδίπλωσαν όλη τους την ιστορία. Ξεκίνησαν να μας διηγούνται ιστορίες από τις χώρες τους και μας παρουσίασαν εικόνες από τις αναμνήσεις τους .” Θυμάμαι...” και το κουβάρι από το σκονιί άρχισε να ξετυλίγεται. Τις αναμνήσεις τις διέκοψε ένα ξαφνικό γεγονός.. ο πόλεμος και το σκονιί μεταμορφώθηκε σε στενό κλοιό.. έπρεπε να φύγω, αναγκάστηκα να φύγω..Ξεκίνησα το ταξίδι μου, “Το σκονιί έγινε βαλίτσα και βάρος στα πόδια”. “Τρία χρόνια περπατάω..δεν ξέρω ποιο θα είναι το τέλος της διαδρομής”. Το σκονιί έγινε βάρκα...” Ξύπνησα μέσα στα κύματα.. Κουρασμένος και διψασμένος.. η βάρκα αυτή με έφερε στην Ελλάδα”. Το σκονιί έγινε δοκός ισορροπίας και “προσπαθούσα να βρω ένα ασφαλές μέρος, να ισορροπήσω, να νιώσω ήρεμος, να αρχίσω πάλι να

ελπίζω.. να ονειρεύομαι". Το σκοινί μεταμορφώθηκε σε φτερά που συμβόλιζαν τα όνειρα κάθε παιδιού.

"Ονειρεύομαι να ταξιδέψω στο διάστημα και να τραβήξω μία selfie"

"Ονειρεύομαι να σώσω τον κόσμο"

"Ονειρεύομαι πως μια μέρα θα ξεκουραστώ"

"Ονειρεύομαι πως με τον χορό μπορώ να κάνω το αδύνατο δυνατό"

"Ονειρεύομαι πως με τη δυναμιά μου θα σώσω τον κόσμο"

"Ονειρεύομαι πως έχω φτερά και πετάω παντού"

"Ονειρεύομαι πως έχω ένα μαγικό αυτοκίνητο και ταξιδεύω σε όλο τον κόσμο"

"Ονειρεύομαι πως δεν υπάρχουν σύνορα"

"Ονειρεύομαι ένα κόσμο χωρίς εξουσία"

"Ονειρεύομαι πως αυτό το σημάδι μας θα μείνει εδώ για πάντα"

"Ονειρεύομαι όλα αυτά τα όνειρα να βγουν αληθινά"

Ευχαριστούμε πολύ όλους για τη συμμετοχή και την υποστήριξη στη δράση μας.